

„Štai aš, pasiruošęs tam, ko tu nori!“

Ką man daryti, kad mano meilė Viešpačiui nesiliautų, kad ji stiprėtų?, klausi manęs užsidegęs. – Sūnau, atmesk senąjį žmogų, taip pat su maloniu įsitraukimu į tuos dalykus, savaime gerus, bet trukdančius tai atsižadėti savojo aš...; darbais ir nuolat sakyk Viešpačiui: „Štai aš, pasiruošęs tam, ko tu nori“.
(Kalvė, 117)

Vėl kreipiu dėkingumo kupiną širdį savo Dievo, savo Viešpaties link, nes niekas Jam netrukdė mus sukurti nepriekaištingus, apdovanotus neįveikiamu polinkiu į gėrį; bet Jis nusprendė, kad Jo tarnai bus geresni, jeigu jie jam tarnaus laisvai. Kokia didinga mūsų Tėvo meilė ir gailestingumas! Suvokęs Jo dieviškas paikystes savo vaikų atžvilgiu, norėčiau turėti tūkstantį ir dar daugiau burnų, tiek pat širdžių, kad galėčiau gyventi nuolat šlovindamas Dievą Tėvą, Dievą Sūnų, Dievą Šventąją Dvasią. Žinokite, kad Visagaliui, Tam, kuris savo Apvaizda valdo Visatą, nereikia vergų; Jam mielesni laisvi vaikai. (...)

Dievas savo kūriniui suteikė galią atsakyti „ne“, atstumti šį naujos ir galutinės laimės principą. Bet, taip darydamas, jis paliauja buvęs sūnumi ir virsta vergu. (...)

Leiskite man dar pabrėžti: juk labai akivaizdu, ir mes tai dažnai pastebime savo aplinkoje arba įsižiūrėję į save pačius, kad joks žmogus neišvengia kokios nors vergovės. Vieni sukniumba prieš pinigus, kiti garbina valdžią, dar kiti – tariamą skepticizmo ramybę, o kai kuriems aukso veršiu tampa gašlumas. Tas pats nutinka ir su kilniais dalykais. Mes galime pasiaukoti pareigai, didesniai ar menkesniai sumaišymui, moksliniam, meniniam, literatūriniam, dvasiniam darbui. Į tai dėdamas visas pastangas, visa galva pasinėręs į savo darbą žmogus tarsi patenka į vergiją ir džiaugsmingai aukodamasis siekia savo triūso galutinio tikslo. (Dievo bičiuliai, 33-34)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/stai-as-pasiruoses-tam-ko-
tu-nori/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/stai-as-pasiruoses-tam-kotu-nori/) (2026-04-11)